די רוסישע גרעפין און איהר טאכטער

(דערצעהלונג פון מעקסיקאנער לעבען)
פון ל. פארעס

איינמאל אין א זומער, אין סאמע רעכטען ברען פון דער טראפישער היץ, האב איך געגעבען א פאל אריין קיין מעקסיקא. עס איז געשעהן אזוי גיך און פלוצלונג, אז איך האב גאר קיין צייט ניט געהאט ארומצוקוקען זיך וועגען מיין אוואנטיורע.

קיין געלט האב איך ניט געהאט. קיין באקאנטע אויך ניט. די שפראך, שפאניש, איז מיר געווען אינגאנצען פרעמד. האב איך זיך צוערשט ארומגעבלאנקעט איבער די שמאלע, ענגע גאסען פון דער גרויסער שטאדט, וואס איז געווען ניט ווייט פון אמעריקאנישען גרעניץ. מיר איז געווען אזוי היים, אז אלע קליידער זענען מיר געווען צוגעקלעפט. מיר האט זיך אויסגעוויזען, אז אט אט — און איך ווער גאר אינגאנצען פארוואנדעלט אין א שטיק פייכטען, אויסגעווייקטען, שווייסיגען קלייד.

איך האב זיך דערשלעפט צו א פארקעל, א קליינס און א שיטערס, זיך אוועקגעזעצט אויף א באנק, לעבען א גרויסען באבלעטערטען בוים, און אנגעשפארט דעם קאפ אן די הענט, האב איך, א שטארק פארצווייפעלטער פון מיין אומבאהאלפענער לאגע, זיך פארטראכט.

קינדערשע שטימעלאך האבען זיך צעקלונגען. דינע, איידעלע, קוויטשיגע, מעקסיקאנישע קינדער, שווארץ אויגיגע און מאט־הויטיגע, זענען נאר וואס פון שול ארויס. צווישען די סאמע אינגסטע איז געגאנגען די לערערין. עס איז געגאנגען לויט א סדר:

זי האט געהאלטען איין קינד ביים הענטעל, דאס קינד האט געהאלטען א צווייטס, דאס צווייטע — א דריטס, און אזוי כסדר, אפשר ביז אכט־צעהן פון יעדער זייט. עס האט אויסגעקוקט ווי א לעבעדיג חנוכה לעמפעל, מיט ליכטעלאך, און אין מיטען — דער שמש.

מיט אמאל, ווען איך בין ווידער געזעסען א פארזונקענער אין מחשבות, אין מיין אייגענעם פלאנטער, האב איך דערהערט א קול, נאהענט לעבען מיר:

— מיסטער, יו ספיק ענגליש?

איך האב זיך געגעבען א כאפ. א דאפעלט געפיהל האט מיך באהערשט. א געפיהל פון טיעפער פרייד און געפיהל פון גרוים שטוינונג. ענגליש! ווען נאך אין מיין גאנץ לעבען, האט עס געקלונגען מעהר נעהענטער ווי איצטער?

לעבען מיר זענען געזעסען צוויי מיידלאך, איינע א בלאנדע און איינע א טונקעלע. ביידע האבען זיי געקוקט אויף מיר מיט דער זעלבער נייגעריגקייט, ווארטענדיג אויף אן ענטפער.

אבער איך האב זיי אזוי גיך ניט געענטפערט. איך האב געקוקט אויף זיי, געקוקט — און פארשטאנען — צוויי גאסען־מיידלאך. אלע סמנים, דאס אנטאן, די שמינקע, דער פרעכער גלאנץ אין די אויגען, דער אייגענארטיגער שטריך וואס לאזט זיך אזוי גרינג דערקאנען.

— יעס, אי ספיק ענגליש... — האב איך געענטפערט קאלט און נאכלעסיג, גלייך ווי איך וואלט זיי א טובה געטאן.

— און אמעריקאן? — האט געפרעגט די בלאנדע.

— יא.

— דאס איז פיין.

מיט וואס איז עס פיין

— גארניט. כ'האב ליעב אמעריקאנער.

— און אן אמעריקאנער וואס האט קיין געלט ניט, — האסטו אויך ליעב?

— ליסען, — האט זי געגעבען א מאך א מאנעוורע, אויסצודרעהען זיך פון אן ענטפער, — וואס טוסטו דא?

— גארניט. איך האב פארבלאנדזשעט.

— וואו איז דיין הוט?

— דער ווינט האט איהם ארונטערגעריסען.

זי האט עפעס אנגעהויבען רעדען מיט דער חבר'טע איהרער אויף שפאניש. איך האב ניט פארשטאנען קיין איינציג ווארט.

— ליסען, — האט זי מיך א פרעג געטאן, — וואס אזוינס ביזטו?

— גארניט! א וואנדערער, אן אוואנטוריסט.

— דאס איז פיין. איך האב ליעב אזעלכע פייגעל.

— ליעב? פארוואס?

— ווייל איך אליין, — האבען זיך די אויגען ביי איהר צעבלישטשעט — בין אויך אזא. און איך האב שוין אויך גענוג געוואנדערט.

זי האט מיך אנגעהויבען פאראינטריגירען.

— פון וואנען קומסטו? — האב איך זי געפרעגט.

— פון רוסלאנד.

— פון וואנען??!

— פון רוסלאנד, — האט זי געענטפערט פאר'חלומ'ט, ניט באמערקענדיג מיין פארוואונדערונג. — געווען אין כינע... יא, איך בין שוין אויסגעווען א וועלט.

— זאג מיר, — האב איך זיך צו איהר געוואנדעט שטארק צעווארימט און פול מיט עכטער אינטימקייט, — ווי אזוי רופט מען דיך?

— מערי לו.

— דערצעהל מיר, מערי לו, מעהר וועגען זיך.

— איך האב ניט ליעב צו דערצעהלען וועגען זיך, — האט זי אפגעענטפערט קאפריזנע שנעל און ברוגז'דיג. — אלע פרעגען מיך נאר אויס. וואס געהט זיי אן פארגאנגענהייט?...

— אבער איך מיין ניט קיין שלעכטס מערי לו. דו אינטערעסירסט מיך, ווייל איך וויסען, ווער דו ביזט. איך האב דיר אויך געענטפערט ווען דו האסט מיך געפרעגט.

— זאג מיר: ביזטו א רוסישער?

— האט זי מיך אזא דירעקטען און ראפטומדיגען פרעג געטאן, אריינקוקענדיג מיר גלייך אין די אויגען.

— ניין, איך בין אמאל געווען אין רוסלאנד. אמאל, שוין לאנג, גאנג צוריק.

— און איך אויך, — איז זי ווידער אריינגעפאלען אין דער פריהערדיגער פאר'חלומ'טער שטימונג. — איך בין דאמאלסט געווען א קליין מיידעלע. מיין פאטער האט נאך דאמאלסט געלעבט.

— און היינט.

— לעבט ער שוין ניט. די באלשעוויקעס האבען איהם דערשאסען.

— פארוואס?

— פאר גארניט. ער איז געווען א גראף.

— ניט מעהר? — האב איך זיך ניט געקאנט איינהאלטען פון א שמייכעל.

זי האט דאס באמערקט.

— וואס איז? אז איינער איז א גראף קומט איהם צו הרג'ענען? איך האס די באלשעוויקעס! איך האס זיי!

מחמת דעם וואס זי איז געווען זעהר שטארק איינגעשמירט האט מען ניט געקאנט זעהן, צי דער קאליר פון איהר פנים האט זיך געביטען. אבער דער אפשלאג פון איהרע אויגען איז באשטימט געווארען גרין, און די עכטע סלאווישע פארריסענקייט פון איהר נאז האט זיך עקשנות'דיג געשטייפט.

— ווי אזוי ביזטו פון דארטען ארויס? — האב איך געוואלט אפציהען פון איהר דעם כעס.

— דורך סיביר זענען מיר אנטלאפען קיין כינע, איך מיט דער מאמען מיינער. אפגעוואוינט דארטען 8 יאהר. איז אונז נמאס געווארען. אויפ'ן וועג קיין אמעריקע זענען מיר פארבליבען שטעקען דא. דאס אלץ.

— זאג זשע מיר, מערי לו, אז דו קומסט שוין יא פון אזא משפחה, פארוואס זשע פארנעהמסטו זיך מיט...

— איך פארנעהם זיך ניט מיט דעם אליין. איך בין א טענצערין אין א קאבארעט. אבער איך מאך ניט גענוג... איך דארף געהן שעהן אנגעטאן, אז ניט פארליר איך די שטעלע. אלע היגע טענצערינס טוען אזוי.

— נו, ביזטו כאטש צופרידען?

— צופרידען? „באלאני"! (איך ווייס ניט וואו זי האט געכאפט דאס ווערטעל). פארגעס ניט, אז איך בין ניט קיין מעקסיקאנערין (דירעקט אנגעוויזען אויף דער חבר'טע איהרע). איך בין א רוסישע — און א גראף'ס א טאכטער!

זי האט דערביי געמאכט א ערנסטען זשעסט, אז עס איז איהם געלעגען א וועלט מיט קאמיזם.

— פאר וואס זשע זעהסטו ניט צו ווערען עפעס אנדערש?

— ניט דא. מעקסיקא איז א לאנד וואס ווייל ניט האבען קיין ערענטליכע פרויען. נו, זעהסט דאך...

און בלייז'שנעלע ענדערונג.

— ליסען, ווילסטו געהן צו מיר אהיים?

— כ'האב דאך דיר געזאגט, אז כ'האב קיין געלט ניט.

— געלט? — באלאני! מיין מאמע זאגט, אז ביי אונז האט מען געלט געהאלטען אין די זעק, און קיינמאל ניט געצעהלט, נאר געוואויגען. קום! מיין מאמע וועט זיין צופרידען.

— אלרייט, מערי לו.

שטארקע, מאסיווע, קויטיגע ווענט, א הויכער באלקען, א שטיינערנער דיל, א פענסטערל מיט גראטעס, א צוגעלענטע טיר — אט דאס אלץ האט זיך פאר מיר ארויסגעשיילט פון דער טונקעלקייט, נאכדעם ווען איך האב זיך אויפגעכאפט פון שלאף און א היבשע עטליכע מינוט געהאלטען אפען די אויגען.

בין איך געלעגען אין א בעט מיט א הארטען מאטראץ, וואס האט געשטאכען דאס לייב, אינגאנצען אפגעדעקט. עס איז געווען הייס און שטיקענד.

דא האט געוואוינט מערי לו מיט דער גראפישער מוטער איהרער.

דאס גראטען פענסטערל איז ארויסגעגאנגען אויפ'ן הויף. עטליכע דינע פאסען פון ליכט־אפשיין זענען געלעגען צעלייגט אויף די ברוינע שטיינער, און פון צייט צו צייט איינגעזאפט אין זיך א מענשליכען סילועט, וואס האט דא פארביינעשלייכט.

איך האב אינגאנצען צוגעשפארט די טיר און דעם לאדען פון פענסטערל, געמאכט ליכטיג און זיך גענומען אנטאן און ארומוואשען.

מ'האט אנגעקלאפט אין טיר:

— קאם אין!

א פרוי, א געזונט, א פעסט־געבויטע, מיט א פארהעלטניסמעסיג יונגען פנים, איז אריינגעקומען רויכערענדיג א סיגארעטעל.

— בוענאס טארדעס, סעניאר! (א באגריסונג אויף שפאניש).

— איך רייד ניט קיין שפאריש.

— א, איזוויניטיע... יא זאבילא... דא ווי, דא ווי... (א, אנטשולדיגט, איך האב גאר פארגעסען... איהר זענט דאך...).

— אמעריקאניעץ! (אן אמעריקאנער) — האב איך ארויסגעהאלפען.

מיין גרעפינ'ל פנים האט זיך געשאטענט. אין די קוים־קוים אנזעהעוודיגע דינע קארבען, וועלכע זענען מיט גרוים פעהיגקייט און מיט גרוים גענייטשאפט געווען פארשמירט, האבען טראציגע און פארדראסיגע גרימאסעלאך ארומגעטאנצט. און איהר נאז האט דארטען וואס נאהענט צום מויל, פונקט ווי ביי איהר טאכטער, מערי לו, זיך געצויגען ארויף צו, מיט אזא עקשנות'דיגע פארריסענקייט. און איצטער ווייזט אויס, מעהר ווי תמיד, ווייל זי האט געהערט פון מיר דאס ווארט אמעריקאניעץ. איצט האט זיך די דאזיגע פארביסענקייט געשארפט, זיך געצויגען ארויף צו:

— נא, אמעריקאניע? נא!...

אבער גוזאגט האט זי:

— אמעריקאניע? כאראשא (גוט)...

— און זי האט אנגעהויבען נערוועז ארומשפאנען איבער'ן צימער, — וויעד יא דומאלא... וויעד יא דומאלא... (און איך האב געמיינט...).

זי האט נעשפאנט אהין און צוריק, געצויגען דעם סיגארעט, אנגעפילט א האלז מיט רויך, געלאזט איהם דארטען א ווייל־עסען און קיצלען, איהם ארויסגעשיקט דורך דער נאז, אוועקגעבלאזען פון זיך, אוועק

— אבער פון וואנען זשע קאן איך רוסיש? איהר טאכטער האט איהר געזאגט אז איך רייד רוסיש.

— א קליין ביסעלע, — האט איך איהר געגעבען צו פארשטעהן, — ניט מעהר.

איך האב זיך שוין איבער דער צייט געהאט ארומגעוואשען און אנגעטאן און געווען פארטיג צו געהן. ווייל איך האב גאנץ דייטליך דערשמעקט, אז אין דעם הויז פון דער גרעפין וועל איך ניט קאנען זיין מעהר.

— וויעד וו ניע... (איהר זייט דאך ניט...) — האט זי אנגעהויבען זעהר געהיימניספול און דיפלאמאטיש מיך צו פארשען און אריינקריכען מיט איהרע בליקען, פול מיט חשד און געשפאנטע דער ווארטונג, גלייך צו מיר אין הארץ אריין.. — וויעד וו ניע... (איהר זייט דאך ניט...).

— ניין, — האב איך איהר גאנץ קלאהר און שארף אפגעענטפערט. — איך בין ניט קיין רוסישער, איך בין אן אמעריקאנער איד.

דאס האט זי אפנים ניט דערווארטעט. און די ווייל דערצוינענע גרעפין האט זיך גארניט באמיהט צו באהאלטען דעם איינדרוק, וואס מיין ענטפער האט אויף איהר געמאכט.

זי איז געווארען אנגעלאדען מיט נערוועזקייט. אן אומרוה האט זיך אין איהר באזעצט. דער טעמפ פון איהר פריערדיגען ארומשפאנען האט זיך איצטער פארדאפעלט, פארדרייפאכט. זי האט אנגעהויבען עקספלאדירען:

— אזוי... א איד... אן אמעריקאנישער איד...־זעהר, זעהר פיין... זי האט גארניט צו אידען, פארקעהרט, געווען אפילו א צייט, ווען זי האט גאר ליעב געהאט אידען. סלאווא טשעסנאיע (עהרען־ווארט). אבער דאס, — איהר טאן האט זיך געהעכערט — וואס אידען האבען אומגליקליך געמאכט רוסלאנד, איהר רוסלאנד, וועט קיינמאל ניט מוחל זיין... א גאנץ וואויל פאלק, דאס אידישע, סלאווא טשעסנאיע. נאר דאס, וואס זיי האבען פון דארטען, פון רוסלאנד, פארטריבען גאט און דעם קעניג און אלעמען, — אט דאס וועט ניט געשענקט ווערען. און איהר מאנ'ס בלוט איז נאך אויך ניט איינגעשטילט. א, ניין. זי הערט עס א סך מאל, סלאווא טשעסנאיע... און פאר אמעריקע האט זי וועניג דרך ארץ. א אידישע מלוכה. מ'האט זי טאקע דערפאר אהין ניט אריינגעלאזט. און דאס אמעריקאנישע געלד שפיעלט ביי איהר אויך וועניג וואס פאר א ראל. זי האט געהאט מעהר געלד. מענשליכקייט, אדעל, גאטהייט, — אט וואס עס רעכענט זיך ביי איהר...

— מאמע, אימעצער וויל דיך זעהען.

לויט דעם, ווי דאס ווארט „אימעצער" איז ארויסגערעדט געווארען, און לויט דעם, ווי די גרעפין האט זיך אנגעהויבען צו פוצען, איינשטייפען דאס קלייד, צורעכט מאכען די פריזור, אויסגלעטען זיך די נאזוווינקלען, האב איך דאכט זיך מיר, פארשטאנען אז די הויכוואוילגעבוירענע דאמע איז דער טאכטער'ס שותפ'טע...

פונדעסטוועגען האט זיך ניט געגעבען קיין מיניע, קיין רויטעל, נאר ווייגענדיג איהרע דיקע היפטען, האט זי מיט א גרויסארטיגער מינע פארלאזט דאס צימער, האלטענדיג אין איין איבער'חזר'ן די ווערטער:

— גאטהייט . . . מענשליכקייט . . . אדעל . . .

— וואס איז דא פארגעקומען? — האט מיך מערי לו געפרעגט.

— איך געה אוועק פון דאנען.

— פארוואס?

— וועסט פרעגען דיין מאמען, זי וועט דיר זאגען.

— אבער דו האסט דאך קיין געלט ניט.

— איך וועל זיך אן עצה געבען. קענסט דאך די שפראך ניט.

— איך וועל זיך אן עצה געבען.

זי האט אנגעהויבען פארען זיך ביי איהר האנט טאש. ארויסגענומען פון דארט צעהן דאלאר, מיר געוואלט געבען.

— א דאנק דיר, מערי לו, אבער איך קאן ניט נעהמען דיין געלט.

שטארק דריקענדיג איהר האנט, בין איך ארויס.

„פארגיב מיר, מערי לו, אויב איך האב דיר וועה געטאן. דיין מאמע מעג טאקע זיין א גרעפין, אבער דו ביזט אין דעם ניט שולדיג. צוזאמען מיט פיעל, פיעל אנדערע ביזטו א גליטענע, און אלס אזא ביזטו מיר סימפאטיש. און דיין קערפער פארקויפסטו צוליעב נויט. טראגסטו אויף זיך דערפאר דעם שטעמפעל פון אן אויסגעלאסענער. אנדערע פרויען זענען גליקליכער פון דיר. זיי טוען דאס זעלבע, — און ניט צוליעב נויט, — און טראגען אויף זיך די זיכערע מאסקעס פון צניעות"...

דאס איז געווען מיין ערשטע „ראמאנטישע איבערלעבונג אין מעקסיקא.

צו די סעקרעטארען פון ארגאניזאציעס

אריינשיקענדיג אייערע באריכטען האט אין זינען פאלגענדע כללים:

1. שרייבט מיט טינט אויף איין זייט פאפיר.
2. אייער באריכט מוז זיין אין רעדאקציע ניט שפעטער ווי מיטוואך.
3. שרייבט קורץ און צום פונקט ווי ווייט מעגליך.

וואס איך העה און זעה אין ארץ ישראל

(פארזעצונג פון פיידוש 4)

האבען זיך אריינגעמישט, און דער טעכניקום האט ענדליך געזיעגט...

נאטירליך דאס דער דאזיגער זיעג האט זיך היבש פארשפעטיגט. פאר פיעל סטודענטען פון חוץ לארץ. אויך פיעל יונגע אביטוריענטען פון די היגע מיטעל־שוהלען האבען זיך ניט געקאנט דערווארטען, און זיי זיינען אוועקגעפאהרען שטודירען קיין אויסלאנד. מילא עס איז אבער דאך בעסער שפעטער איידער קיינמאל ניט...

די יענינע סטודענטען פון חוץ לארץ וואס ווילען איצטער קומען שטודירען קיין חיפה אינ'ם טעכניקום וועלען בעקומען איצטער זעהר לייכט די וויזע. זיי דארפען בלויז פופצעהן פונט איינצאהלען אין מזומן, אדער אפילו בלויז נאר צושטעלען אויף דער סומע א באנק גאראנטיע (די פופצעהן פונט דארפען דיענען אלס גאראנטיע דאס דער סטודענט וועט זיך אליין אויסהאלטען, און וועט ניט פאלען צו לאסט אויף דער געזעלשאפט).

* * *

עס זיינען לעצטענס ארעסטירט געווארען אין תל אביב עטליכע יונגע לייט רעוויזיאניסטען. וועלכע האבען אויפגעהאנגען אין שטאדט פלאקאטען געגען דער אקציע פון פאלקס־צעהלונג וואס די רעגיערונג האט אונטערגענומען.

לויט די אינפארמאציעס וואס איך האב בעקומען פונ'ם רעוויזיאניסטישען לאגער, איז ביי זיי בעשלאסען איינצוארדנען אין גאנצען לאנד פראטעסט־מיטינגען געגען דער ציוניסטישער ארגאניזאציע, הלמאי זי שטיצט די רעגיערונגס אקציע פון דער פאלקס־צעהלונג.

לויט זייער מיינונג איז די פאלקס־צעהלונג ניט מעהר ווי נאר א פארשפיעל צו א פארלאמענט אין ארץ ישראל. זיי זיינען אויך זיכער דאס די אידען פיינדליכע בעאמטע צוזאמען מיט די אראבישע "מוכטארען" אין די דערפער וועלען צוזאמענשטעלען מורא'דיג איבערגעטריבענע ציפערען וועגען דער צאהל פון די אראבער אין לאנד, און שפעטער וועלען זיי עס אויסנוצען אויף צו מאכען נייע שטערונגען...

עס איז מיר שוין איינינג מאל אוים געקומען צו דערמאהנען, ווי אזוי די רעגירונג דערלאזט ניט קיין דערנעהענטערונג צווישען אידען מיט אראבער. צו די דאזיגע פאקטען איז צוגעקומען נאך איינער, היינטיגען חול המועד סוכות.

די לינקע "פועלי ציון" אין ירושלים האבען זיך איינגעארדענט היינטיגען חול המועד סוכות א יום טוב'דיגע הוליאנקע אין זייער קלוב אין ירושלים. צו דער הוליאנקע זיינען אויך געקומען צוויי פארבעטענע געסט פון די אראבישע ארבייטער. אלץ איז געווען גוט און פיין, נור שפעטער ווען דער עולם איז זיך צוגאנגען, איז צוגעקומען א פאליציי פאטראל אויף דער גאס צו די צוויי אראבער און האט זיי ארעסטירט.

אינ'ם פראטאקאל איז אנגעגעבען געווארען די סיבה פונ'ם ארעסט, הלמאי זיי חבר'ן זיך מיט אידישע ארבייטער.

אינגעלע פארוואונדעט

שפילענדיג זיך אין ביקטלאך האבען צוויי אינגלאך אנגעשטעלט זייערע אן אנגעלאדענעם ביקס אויף דעם 13־יאהריגען עדי בארדען, און אויסגעשאסען, און איהם געטראפען אין פוס.

ער געפינט זיך איצט אין קינדער שפיטאל.

אין שוהלען און ארגאניזאציעס

ברידזש און קעש שאוער פאר מאונט סיני ליידים אוקזילערי

מרס. ל. לעווינסאן, די איינגעטימערין פון אלד ספעין, האט ווידעראמאל צוגעזאגט צו געבען פריי דעם האל פון אלד ספעין און רעפרעשמענטס פאר א ברידזש און קעש שאוער, וואס די מאונט סיני ליידים אוקזילערי ארעדענט איין, כדי צו שאפען פון די שפילער און זייטיגע מנדבים מיטלען אויף איינצוקויפען בעטציינג און אנדערע נויטיגע זאכען פאר דעם מאונט סיני האספיטאל.

עס ווערט דערווארט, אז איינצעלנע און ארגאניזאציעס, וועלען ווי געהעריג אפשאצען די נויטווענדיגקייט און נוצליכקייט פון דער אונטערנעהמונג, און וועלען קומען צום ברידזש, וואס וועט פארקומען דעם 5־טען נאוועמבער אין אלד ספעין, און פארברענגען אן אנגענעהמען אווענט, העלפענדיג דערביי דעם מאונט סיני האספיטאל.

גרענד ארדער אף איזראעל, טאראנטא לאדזש, נומער 2

די גרענד ארדער אף איזראעל, טאראנטאר לאדזש, נומער 2, מאכט באקאנט איהרע מיטגלידער, אז זונטאג דעם 8־טען נאוועמבער, אין אווענט, ווערט איינגעארדענט אין אראנזש האל, קארנער יוקליד און קאלעדזש, א קאנצערט און טיי פארטי, צו וועלכען אלע ווערען געבעטען קומען און זיך גוט אמוזירען. דער גאנצער פראפיט פון דעם וועט געגעבען ווערען פאר דעם פעדערייש'אן.

ביטע קומט אין צייט און ברענגט אייערע פריינט

בערדזשעס, סעקרעטאר.

אין איסט ענד קאנגרעגיישאן „בני ישראל המזרחים"

ביי דער לעצטער פערזאמלונג פון דער איסט ענד קאנגרעגיישאן „בני ישראל המזרחים" האט דער עהרען־פרעזידענט, ב. גודמאן, אינסטאלירט די נייע־ערוועהלטע פאלגענדע באאמטע:

מ. עפשטיין, פרעזידענט; י. מילקין, וויס פרעזידענט; נ. זעלדין, קאסירער; ז. פאדווין, 1־טער טראסטי; י. סאמולאוויטש, 2־טער טראסטי; י. ליון, 3־טער טראסטי; י. רומאק און א. ראער, גבאים.

אין עקזעקוטיוו באארד: ה. ליטאוויז; י. ראקסלין, ל. אנדערסאן, פ. קראפטשיק, מ. ראזענטאל, ה. בארענשטיין, א. ווישניעווסקי, מ. מילער, נ. בארגמאן און נ. אדעל.

דעלעגאט צו דער קהלה — ב. גודמאן, האנארייבעל טראסטי — דוד עפשטיין, און סעקרעטאר — א. ז. שטיינווארצעל.

א. ז. שטיינווארצעל, סעק.

קאנגרעגיישאן אנשי סטאשעוו

זונטאג, דעם 11־טען אקטאבער, זענען פארגעקומען נאמינאציעס און וואהלען פאר נייע באאמטע פאר'ן קומענדיגען יאהר. די פאלגענדע זענען דערוועהלט געווארען:

פרעזידענט — וואלף עפעלבוים, (ווידערדערוועהלט ביי אקלאמיישאן) וויים־פרעזידענט — נתן קירשען. עקזעקוטיוו מיטגלידער: סעם שוגער, אבעלע געלמאן, מאיר פעלכאט, חיים וויינשטאק, זלמן בירענבוים, יוסף דזשאלאווסקי און אהרן סילווערבערג. גבאים — ב. אפעלבוים און נפתלי ריינגעווירץ. טרעזשורער — מאיר פרידמאן (ווידערדערוועהלט).

אויפ'ן פארלאנג פונ'ם פרעזידענט, האט דער עקס־פרעזידענט, שמואל בעקערשפיגעל, אינסטאלירט די נייערוועהלטע באאמטע, און אין א שעהנער רעדע זיי אנגעוויזען אויף זייערע אויפגאבען, און זיי געוואונשען דערפאלג אין זייער ארבייט.

יצחק וויגאנדע, סעקרעטאר.

בית הכנסת אנשי ענגלאנד

זונטאג, 11־טען אקטאבער, איז אין בית הכנסת „אנשי ענגלאנד" אפגעהאלטען געווארען וואהלען פאר באאמטע אויפ'ן קומענדען יאהר. די פאלגענדע זענען דערוועהלט געווארען:

פרעזידענט — אילי ראס, וויים־פרעזידענט — יעקב ווילקס (ביי אקלאמיישאן), 1־טער טראסטי — מ. פינקעלשטיין, 2־טער טראסטי — א. בערגמאן, 3־טער טראסטי — מ. שהאלסקי, גבאים — יעקב ראיז און ה. באיבאק.

אין מיידלאך פיאנערן קלוב

א שמחת־תורה פארוויילונג פון די מיידלאך פיאנערן קלוב איז געפייערט געווארען דעם 5־טען אקטאבער, אין דער הויז פון חברה קאיז. א מוזיקאלישער און ליטעראַרישער פראגראם איז דורכגעפיהרט געווארען פון עטליכע מיטגלידער פון קלוב. פיעלע געסט זענען געווען אנוועזענד.

די מיטינגען פון דעם קלוב וועלכע קומען פאר וועכענטליך, ענטהאלטען אויך א ליטעראַרישע אפטיילונג, דורכגעפיהרט לויט'ן פראגראם וואס איז אויסגעארבייט געווארען אין אנפאנג סעזאן. איינע פון די קומענדע אקטיוויטעטען פון קלוב איז א טאנץ, וואס וועט פארקומען ענדע נאוועמבער, ווען עס וועלען געוויזען וועלען ווערען לעבעדיגע בילדער פון חלוצים־לעבען אין ארץ־ישראל, אונטער'ן אויפזיכט פון חבר מאהראם.

ביבליאטעק און לעזע זאל פון אידיש נאציאנאלען ארבייטער פארבאנד

די פארוואלטונג פון דער ביבליאטעק און לעזע זאל פון פארבאנד נעהמט אונטער וויכטיגע ארבייטען צו פארגרעסערען און פארשעהנערען די ביבליאטעק.

חוץ דעם וואס עס איז דא א שעהן אויסגעמעבלירטער לעזע זאל, ווערען אויך אויסגעשריבען פארשידענע צייטונגען און זשורנאלען פון אמעריקע און אייראפע, און אלע זענען ווילקאמען צו קומען און לעזען.

עס ווערען יעצט אריינגענומען נייע 200 ביכער, און צוזאמען מיט די ביכער, וועלכע געפינען זיך יעצט אין דער ביבליאטעק, וועט זיין א גוטער אויסוואהל פון ביכער.

אלע וועלכע ווילען זיך באנוצען מיט דערגעלעגענהייט צו לעזען גוטע ביכער. קענען קומען יעדען זונטאג פון 11 ביז 1 אזייגער בייטאג, אדער דינסטאג און דאנערשטאג פון 8 ביז 9 אזייגער אווענט, אין פארבאנד אינסטיטוט, און ווערען לעזער אין דער ביבליאטעק.

אויך גרייטען מיר יעצט צו אן אפטיילונג פון קינדער ליטעראטור, אזוי אז אויך קינדער וועלען האבען א ביבליאטעק, און לעזען וויפיעל זייער הארץ גלוסט.

ביי די „יאנג דזשודיענס"

די אפיציעלע דערעפענונג פון דער „יאנג דזשודיע" טעטיגקייט פאר'ן היינטיגען סעזאן האט זיך אנגעהויבען זונטאג בייטאג, דעם 11־טען אקטאבער, מיט א צוזאמענקונפט אין ציון אינסטיטוט, אונטער'ן פארזיץ פון ב. ווייז.

די פערזאמלטע, עטליכע הונדערט אין צאהל, זענען אדרעסירט געווארען פון מר. מעני בראון, עדיוקיישאנעל דירעקטאר; א. רייגוויין, דירעקטאר פון אנטעריא רידזשאן; דר. מ. צימערמאן, סופערווייזאר, און א. מ. קליין פון מאנטרעאל, פיהרער פון דער קענעדער „יאנג דזשודיע".

עס איז אויך פארגעקומען א דעבאטע צווישען צוויי „יאנג דזשודיען" קלובען איבער דער פראגע פון אנטיסעמיטיזם.

די „יאנג דזשודיע" גרופען אין טאראנטא האבען יעצט איבער 400 מיטגלידער, און חוץ די קלובען פונקציאנירען אויך די קורסען פאר די „לידערס", וועלכע קומען פאר יעדען מיטוואך.

א צאתך לשלום אווענט פאר אינזשינער מאטים

דינסטאג, דעם 6־טען אקטאבער, איז אין לאקאל פון „ברית תרומפלדור" פארגעקומען אן אפש־עדם אווענט פאר דעם וויים־פרעז. פון די רעוויזיאניסטען און מיטארבייטער פונ'ם „בי"תר" אינזשינער מ. מאטים, וועלכער איז אפגעפאהרען נאך דעטראיט.

דער לאקאל איז געווען איבערפולט פון רעוויזיאניסטען און ביתרים. דער פרעזידענט פון די רעוויזיאניסטען, ח' ל. ברזל, האט געעפענט דעם אווענט מיט א רעדע, אין וועלכער ער האט דערמאנט אלץ וואס איז דערגרייכט געווארען אין דער לעצטער צייט א דאנק די מיטווירקונג פון וויים־פרעזידענט ח' מאטים. דערנאך האבען איינינע חברים גערעדט אין קורצען איבער די לייסטונגען פון ח' מאטים צום ברית־תרומפלדור, און איהם געוואונשען אן ערפאלג אין דער ווייטערדיגער ארבייט. נאכדעם האט ח' מאטים געהאלטען א רעפעראט איבער דער טעמע „וואס איז די אויפגאבע פון אונזער יוגענט".

צום לעצט האט דער פרעזידענט פון די רעוויזיאניסטען, ח' ברזל, אפגעגעבען אן איינהאלטספולע רעדע מיט וועלכער ער האט באגייסטערט אלע אנוועזענדע. נאכדעם איז פארגעקומען די צערעמאניע פון איבערגעבען א גאלדענעם בעכער אלס אנדענק צו ח' מאטים, וועלכע דער נציב פון „בי"תר" האט דורכגעפיהרט. דאן האט זיך דער עולם געלאזט וואוילגעהן מיט פארשיידענע א"י נגונים און טענץ ביז צוויי אזייגער פארטאג.

א. שיינהויז, סעקרעטאר.

עונג שבת ביי די צעירי מזרחי

לעצטען פרייטאג איז אין לאקאל פון די צעירי מזרחי פארגעקומען די וועכענטליכע „עונג שבת" פארזאמלונג".

דער באוואוסטער ציוניסטישער עסקן, רבי ס. סאקס, האט געהאלטען א לעקציע איבער דער טעמע: „די אידישע שוועריגקייטען".

ש. א. אבעלא האט איבערגעגעבען די לעצטע וויכטיגע נייעס אין דער אידישער וועלט.

א שמחת תורה סעודה ביי דער סאסייעטי „טרו פרענדס סוירקעל"

זונטאג, דעם 4־טען אקט. שמחת תורה, איז געפראוועט געווארען א סעודה פון די מיטגלידער פון דער סאסייעטי „טרו פרענדס סוירקעל", ביי פריינט ר. סוויט אין הויז, 1341 דאנדעס סטריט וועסט, אונטער'ן פארזיץ פון פריינט י. קיוועגקא. אלע האבען זיך משמח געווען אויף דעם עכט אידישע אופן. די שמחה איז געווען א דאפעלטע: אונזער מיטגליד און פריינט א. גאלד איז געווען געפעהרליך קראנק, דורכגעמאכט 2 אפעראציעס, ליגענדיג אין האספיטאל קארינג 6 וואכען, און יעצט איז ער ב"ה געזונט געווארען און איז שוין אומשטאנד צו פארברענגען מיט אלע מיטגלידער צוזאמען. האט מען יעצט אראנזשירט פון זיין עהרע ווענען א סורפרייז פארטי, און איהם אויך פרעזענטירט מיט א ווערטפולע פרעזענט.

פריינט א. גאלד האט מיט פריידטרעהרען אלעמען באדאנקט און, אויך פריינדין מרס. ב. גאלד האט מיט טרעהרען געזונגען א שמחת תורה ליעד פון וועלכע אלע אנוועזענדע האבען געווינט און אויך גלייכצייטיג זיך נעפרעהט מיט דעם מיטגליד'ס געזונט ווערען.

ס. פושקאוו, פינ. סעקרעטאר.